

ART L'artista ampostina exposa al centre d'Art de les Terres de l'Ebre fins al 10 de gener del 2018

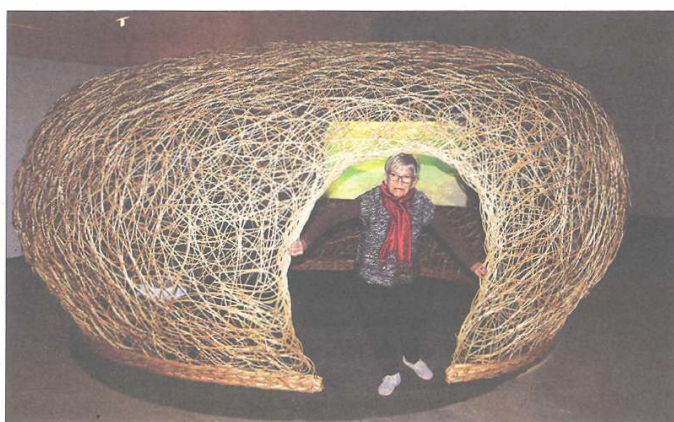
Mari Chordà reflexiona sobre la fertilitat i l'origen de la vida en l'exposició 'Llots i torbes'

Amposta Redacció

La fertilitat, la fecunditat i l'origen de la vida han estat sempre molt presents en l'obra de Mari Chordà (Amposta, 1942), artista, poeta i activista feminista que va ser pionera en l'expressió visual de la sexualitat femenina lliure. Ara aquesta obsessió per la vida es posa de manifest d'una manera global en una exposició de gran format, *Llots i torbes* que acull Lo Pati-Centre d'Art Terres de l'Ebre fins al pròxim 10 de gener.

La peça central de l'exposició és una obra nova creada per l'artista especialment per a l'ocasió. Es tracta d'un gran úter de vímet, construït pels artistes Mònica Guilerà i Tim Johnson, que es pot penetrar físicament i quedar-s'hi el temps que es vulga. A dintre s'ha instal·lat una pantalla on es projecta la imatge d'una dona nua nedant sota les aigües cristal·lines d'algun mar. El so submarí de l'aigua vol evocar el so del líquid amniòtic i el retorn a l'úter matern.

Especialment interessant és la connexió d'aquesta exposició amb la biòloga nord-americana Lynn Margulis (1938-2011) coneguda pels seus estudis sobre l'univers dels organismes unicel·lulars per explicar l'evolució de la vida al planeta. Margulis va

La peça central de l'exposició és un gran úter de vímet. / ACN

descobrir al delta de l'Ebre, a finals dels anys vuitanta, un bacteri en forma de tirabuixó, l'espiroqueta, que li va permetre avançar en els seus estudis. I Chordà es va adonar que molts dels seus quadres estaven plens de formes semblants a l'espiroqueta. **"Sense adonar-me'n, d'una manera intuïtiva jo he pintat sempre espiroquetes"**, argumenta Chordà, que amb aquesta exposició també vol retre **"donatge"** -homenatge- a Margulis, una dona que tant pels seus descobriments científics com per la manera de viure la vida i trencar amb les convencions socials li ha servit de model. **"Jo no seria on sóc sense aquests models"**, assenyala.

Així molts dels quadres seleccionats estan plens de formes allargades, filaments que poden semblar els cilis d'una cèl·lula, un univers que evoca la vida microscòpica dels llots, o de formes vaginals i uterines presents als seus *Autoretrats embarassada*. L'exposició li ha servit per a reflexionar sobre la seua pròpia obra, relacionar obres realitzades en diferents èpoques i reafirmar la seua connexió personal i artística amb el delta de l'Ebre, on precisament es va descobrir l'espiroqueta catalana.

Ha exposat a la Tate Gallery de Londres i última la venda d'algunes de les seues peces al Museu Reina Sofia de Madrid. Tot i haver passat llargues

temporades lluny del territori i reconèixer que, de vegades, no l'atreïa especialment tornar. Però aquesta percepció ha canviat substancialment i, ara, Chordà parla amb orgull i admiració pel paisatge, la gent del delta de l'Ebre i allò que fan. **"Aquesta exposició arriba en un moment molt adequat. És una reivindicació de terra, de vida, de costums, moltes desaparegudes i alguns elements que les sustentaven"**, reflexiona.

A més del gran úter de vímet, a l'exposició podem trobar els seus *Ous de Felina*, unes escultures al·legòriques que entronquen amb la generació de la vida animal, també les seues vulves pintades o els *Autoretrats d'embarassada*.

Llots i torbes és la gran exposició de l'any a Lo Pati i es podrà visitar fins al 10 de gener. Coincidirà l'últim cap de setmana de novembre amb el cicle de cinema i violència de gènere *Femme in Arts* que enguany canvia de format i de nom i que se celebrarà del 24 al 26 de novembre. **"És una de les exposicions més importants que s'han fet a Lo Pati des de la seua posada en marxa i creiem que Mari Chordà es mereixia un reconeixement així a casa seua"**, apunta Aida Boix, directora del Pati. ■